

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 124.

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, MAY 27th, 1930.

LETO XXXII.—VOL. XXXII.

Mokri morajo letos dobiti zmago v kongresu, da se odpravi prohibicija

Washington, 26. maja. Zedinjene države stoje na predvečer ogromnega boja med mokrimi in suhimi. Tako stranka suhih kot stranka mokrih se pripravljajo za največji boj, kar smo jih še imeli v politiki, odkar je bila upeljana prohibicija.

Zadeva prohibicije je v prvi vrsti odvisna od kongresa, ki je danes po veliki večini suh. Letos si bodo mokri kot suhi prizadevali z največjim naporom, da suhi obdržijo svojo večino v kongresu, in da mokri dobijo večino. Zadeva je tako zrela, da bodo letošnje kongresne volitve gotovo pripeljale na plan največje število volivcev, ker suhi kot mokri obljubujejo silovito kongresno kampanjo.

V zbornici poslancev v kongresu se nahaja 435 zastopnikov. Od prvega do zadnjega se morajo letos vsi na novo voliti. V zbornici senata se pa nahaja 96 senatorjev. Ena tretina teh bo

letos nanovo izvoljenih.

Narodna zveza mokre stranke, The Association against the Prohibition Amendment, je odredila, da se pozve za mnenje vsakega kandidata v vsakem kongresnem okraju, ali je za prohibicijo ali proti. Kakor hitro se izve za mnenje posameznih kandidatov, bo zveza preskrbela, da vsi volivci natančno zvedo stališče, ki ga posamezni kandidati zavzemajo glede prohibicije.

Suhači bodo na drugi strani pritisnili na svoje pristaše. Njih glavni argument bo, naj se nikar ne zanašajo na narodno glasovanje, katero je priredil "The Literary Digest," ker je slednje glasovanje zapeljivo. Suhaška stranka kaže na zadnje volitve v Pennsylvaniji, o kateri se je pričakovalo, da je mokra, toda sta bila nominirana governorskim in senatorskim kandidatom dva suhača. In suhaška stranka pričakuje, da se bo enako zgodilo po vsej deželi.

Čestitke konvenciji S. Ž. Z.

V ponedeljek, 26. maja, je začela redna konvencija Slovenske ženske zveze v Sheboygan, Wis. Cenjenim zborovalkam te odlične slovenske ženske organizacije v Ameriki želi "Ameriška Domovina" kar največ stalnega uspeha. Samo v Clevelandu se nahaja nad 1.300 članic te organizacije, ki so lepo zastopane na konvenciji.

Krivo maščevanje osleparjenega moža

Centralia Wash., 25. maja. Lloyd Duffy, 40 let star farmar, je šest mesecev študiral kako bi se maščeval nad svojim nasprotnikom. Včeraj se je podal v mesto Tenio, kjer je ustrelil Cliff Turveya, bogatega lesnega trgovca, in njegovo soprogo. Potem se je pa vrnil domov, kjer je ustrelil svojo ženo, potem pa še samega sebe. Turvey, kot so doglali iz pisem, katere je farmar zapustil, je baje onečastil farmarjevo ženo.

Mr. Jakac

Odlični slovenski umetnik g. Božidar Jakac odpotuje nocoj večer v Washington, kjer se bo sestal s kongresmanom Mooney in z jugoslovanskim poslanikom dr. Pitamcem. Srečen povratek želimo!

Nesreča rojakinje

V petek popoldne se je jako ponesrečila na svojem domu Mrs. Jennie Brodnik, 6727 Edna Ave. Nahajajo se v zdravniški oskrbi na domu, tako da jo prijateljice lahko obiščejo, kadar jim čas dopušča.

Madžari na delu

Preteklo nedeljo so clevelandski Madžari odkrili soho poznane madžarskega pesnika Aleksandra Petofa. Soha je bila podarjena javni knjižnici, kjer so shranjena. 5.000 clev. Madžarov se je prijavilo k slavnosti.

Škofijska seja

Preteklo soboto se je vršila konferenca zastopnikov iz vse clevelandške škofije. Stotine delegatov je bilo navzočih.

* Governor Moody, država Texas, je preklical obsedno stanje v Sherman, Texas.

* Prvo železnico so začeli graditi te dni v Albaniji.

* Papež je odredil, da se sestavi nova papeška himna.

Kdor visoko leta, nizko pade—pri konferencah

Ford izjavlja, da narodno glasovanje o pijači je brez pomena

Detroit, Mich., 26. maja. Henry Ford, avtomobilski magnat je mnenja, da je narodno glasovanje glede prohibicije brez vsakega pomena, ker vprašanje prohibicije je ameriški narod že pred desetimi leti odločil, in prohibicija bo ostala. "20 milijonov glasovnic je bilo razposlanih," je izjavil Ford, "in manj kot pet milijonov državljanov je tozadevno glasovalo. Izmed teh jih je bilo več kot pol za eno ali drugo postavko, ki bi prepovedala prodajo opojne pijače. Glasovanje glede prohibicije je ravno toliko vredno, kot če bi danes glasovali glede Izjave neodvisnosti ali pa glede revolucionarne vojne, namreč, če bi Amerika zopet hotela postati podložnica Anglije. Take stvari so rešene enkrat za vselej, in tako je tudi prohibicijsko vprašanje.

Sumljive smrti

Državni prosekutor Miller v Clevelandu preiskuje te dni tri slučaje sumljivih smrti. Osebe so bile kratko pred smrtjo zavarovane, nakar so kmalu potem umrle nasilne smrti. Zavarovalnica je bila izplačana, toda sumi se, da so bile gotove osebe direktno interesirane na smrti omenjenih oseb.

Voda se mora podražiti

Mestni manager Morgan se je izjavil, da se mora cena vodi v Clevelandu podražiti, ako se hoče vodovodni sistem razširiti. Vodovodne naprave v Clevelandu so zastarele, in tekem prihodnjih 20 let bo mesto potrebovalo najmanj \$60.000.000, ako želi zadostovati vsem potrebam glede vode. Denarja ni mogoče dobiti na drugi način kot s tem, da se cena vode zviša.

Trije komunisti, obsojeni, so bili oproščeni od višje sodnije

St. Clairsville, Ohio, 26. maja. Lil Andrews in Thomas Johnson, oba iz Clevelanda, ter Chas. Gwynn, iz Lansing, Ohio, vsi trije komunisti, ki so bili pred nekaj tedni spoznani krivim, da so bili danes od apelatne sodnije oproščeni obsojbe. Apelatna sodnja je izjavila, da za obsodbo ni bilo predloženih dovolj dokazov. Odredba apelatne sodnije je bila enoglasna. Sodnja je bila mnenja, da izjave omenjenih komunistov niso bile stroge dovolj, da bi z izjavami komunisti ogrozili obstoj Zed. držav. Tožba bo šla naprej na še višjo sodnijo.

Listnica uredništva

J. B. Kot razumemo iz vašega pisma je vaš oče postal ameriški državljan v letu 1926. Tedaj ste bili vi 20 let stari in se nahajali v Jugoslaviji. Leta 1926, takoj potem, ko je vaš oče postal državljan, ste prišli v Ameriko in želite vedeti, če ste državljan na podlagi očetovega papirja. Ker ste prišli na stalno bivanje v Ameriko, predno ste bili 21 let stari, ste ameriški državljan, ne da bi vam bilo treba iskati posebnih listin. Ako hočete imeti svoj državljanski papir, plačate \$10.00, ne da bi vam bilo treba prvega papirja ali iti v šolo. Pozdrav.

Odvetnik v zadregi

Odvetnik John L. Moke, se nahaja v zaporih, obdolžen, da je odnesel tvrdki C. N. Cahill Co. v vrednostnih papirjih \$250.000. Odvetnik zanika obtožbo, medtem se pa trudi, da dobi \$6.000 varščine, da pride zopet na svobodo.

Banditski poglavar namerava dati zapreti mestne uradnike

Miami, Fla., 26. maja. Al Capone, poznani banditski glavar iz Chicage, je danes dobil na sodnji zaporno povelje napram županu Redaerju iz tega mesta, mestnemu komisarju Knightu, direktorju javne varnosti McCreary in napram bivšemu guvernerju države Ohio, James Coxu. Vsi so obdolženi, da so se zarotili proti njemu, da ga preženejo iz mesta. Vincent Giblin, odvetnik za Caponija, je izposloval sodnijska povelja za arest napram imenovanim uradnikom. Tehnična obdolžitev obstoji, v tem, da je vsak izmed imenovanih se zarotil, da napačno obdolži Caponija, da je kršil mestne postavke. Capone je bil v mestu Miami štirikrat aretiran, in to vselej le iz vzroka, ker se je pokazal na mestnih ulicah. Zaslišanje pred sodnijo glede imenovanih obtožb se bo vršilo v torek, toda bivši guverner Cox je odpotoval iz mesta v državo Ohio, ter se bo morala obravnava najbrž preložiti. Zanimivo pa je, da more banditski poglavar dati aretirati najvišje mestne uradnike in bivšega guvernerja.

"Mlini pod zemljo"

Predstava društva "Adrija" zadnjo nedeljo v Slovenskem Domu na Holmes Ave. je bila še precej dobro obiskana, dasi bi bila udeležba lahko boljša, zlasti ker so igralci v resnici vzorno igrali. Žal, da enakih finih predstav naše občinstvo v večjem številu ne poseti, zlasti ko je bilo tudi vreme, na katerega se včasih občinstvo izgovarja, v resnici idealno za poset predstave. Radi bi videli, da nam kdo napiše oceno o tej krasni predstavi.

Izvanredna konferenca S.N.Doma še ni zaključena. Nocoj zopet zborovanje.

V ponedeljek večer ob 8. uri je bilo otvorjeno 4. izvanredno zasedanje konference S. N. Doma. Tajnik Medvešek beše imena direktorjev in društvenih zastopnikov, katerih nekaj je odsotnih. Zadeva zastopnika pevskega dr. "Zarja" se izroči v rešitev poverilnemu odboru. Ugotovi se sklepčnost današnje seje. Bere se zapisnik zadnje seje, ki se sprejme z nekaterimi popravki. Poverilni odbor naznanja, da je odstavil zastopnika društva "Zarja." Sestra Škabar želi, da bi šli skupno na delo, da bi Narodni Dom kmalu plačali, ne pa da bi se pripravili.

Šiškovich odgovarja Kovačiču, Trugerju in Medvešku. Pravi, da je tudi on vedno delal za Dom, čeprav je prišel kasneje zraven kot drugi. Candon apelira na sedanjí direktorij, da naj bodo možje in naj ostanejo na svojem mestu in še naprej delajo za korist S. N. Doma. Izreka direktorju zaupnico. Černe zahteva, da se poimensko glasuje o delovanju direktorija, da pride v zapisnik, kdo so tisti, ki stoje za vso to stvarjo. Dalje, da pridejo vse izjave direktorjev, če položijo svojo resignacijo ali ne, v javnost.

Skuk izjavlja, da kot oskrbnik ni bil samovoljen, ampak je vedno delal v sporazumu z gospodarskim odborom. Okoren odgovarja raznim napadom in pravi, da ostane pri tem, kar je rekel. Kovačič govori, da bi morali iz gospodarskega stališča delati drugače, ne razdirati, ampak zidati. Černe zahteva še enkrat "roll call" iz moralnega stališča.

Vname se debata glede poimenskega ali tajnega glasovanja in glede glasovanja po delnicah. Sestra Ivanush vpraša, če smo pripravljeni spolnovati postavke Zed. držav do zadnje, potem pa glasujemo po delnicah. Grill izjavi, da izjava glede zaupnice ali nezaupnice je moralno vprašanje in postavno. Kolar je strog proti temu, da bi se izdalo ponovne proxy.

Oglar izjavlja, da je Narodni Dom vseh društev last, ne pa nekaterih društev. Predlog, da odvetnik Kushlan kot delničar in kot odvetnik pojasni zbornici legalnost te konference. Kushlan izjavlja, da se sme na izvanredni konferenci razmotrivati samo stvari, za katere je bila konferenca sklicana, ne pa o zaupnici ali nezaupnici. Ta konferenca ima razmotrivati samo o spremembah novega sistema pri upravi Doma, in pa o volitvah novega direktorija.

Postava države Ohio pravi, da so vse moči v korporaciji v moči direktorijev. Volitev novega direktorija—ta točka ne bi smela priti na dnevni red, ker se vrše volitve na letnih sejah. Razlaga še razne druge točke iz zakonika o korporacijah v državi Ohio. In končno, česar postavno konferenca nima pravice glasovati ne o eni, ne o drugi točki, temveč le o tem, za kar je bila sklicana. Zato predlaga, da se zborovanje zaključi. Gornik pravi, da smo slišali vse in nič. Protesti so prišli nad pošten direktorij. Vedeli so, da imajo pravico gospodariti eno leto. Vedeli so, da konferenca ne bo legalna, ampak ker so hoteli ustreči narodu, da bodo povedali, kaj je direktorij zakrivil, pa so dovolili, da se konferenca skliče. Izjavlja, da Narodni Dom še ni plačan in za to naj se brigamo.

Erste pa sugestira, da se je sklicala izvanredna konferenca samo zato, da se ne bo po društvenih sejah napačno poročalo, ampak naj vsi slišijo, kaj da je na stvari. Predsednik Somrak pravi, da se je vedno boril proti glasovanju po delnicah, ker se je vedno boril za bratstvo in zoper vsako "uradnost" in zoper strogo izvajanje pravic. Če bi vsi govorili in delali v vzajemnosti, pa bi bilo za vse boljše. Pravi, da je direktorij kriv samo v tem, ker ni šel na društvene seje in naj bi tam povedali zakaj se gre, pa bi ne bilo treba sklicevati izredne konference. Zaključi zborovanje ob 11. uri in vabi zbornico na zborovanje v torek ob 8. uri zvečer.

Sentiment navzočih zborovalcev je bil očitno, da se še nocoj zaključi zborovanje. Predsednik Somrak je pa zaključil zborovanje, predno je prišla zbornica prav k sapi. Vidi se, da so se vsi naveličali hoditi mlatit prazno slamo na konferenco, zato žele zaključka, takega ali takega.

Lista ne bo!

V petek, na Spominski dan, časopis "Ameriška Domovina" ne bo izšel radi postavnega praznika. Prosimo, da cenjena društva, trgovci in naročniki upoštevajo to.

Bazar fare sv. Vida je bil uspeh

Preteklo nedeljo je bil zaključni večer na bazarju fare sv. Vida. Farani so to znali, za to so pa tudi prišli v velikem številu. Prostorna dvorana v šolskem poselstvu je bila premajhna, da bi sprejela vse goste. Vladata je prav dobra zabava, in upamo, da je imel bazar toliko uspeha, da se začne čimprej z gradnjo nove cerkve.

Slovenska poroka

V nedeljo, 18. maja, se je poročil v So. Chicago v cerkvi sv. Jurija, Mr. Michael Opeka, sin poznanelega trgovca in predsednika finančnega odbora K. S. K. J., Mr. Frank Opeka-ta, s Slovenko Miss Ano Link od istotam. Mnogo prijateljev in znancev mladih poročencev se je udeležilo poročne slavnosti. Naše iskrene čestitke ženinu in nevesti!

Slovenka ubita

Blizu Madisona, Ohio, je bila v nedeljo večer ubita mlada Slovenka, 20 letna Nellie Ballaver, roj. Korošec. Bila je poročena eno leto. Zapušča soproga, starše, dve sestri ter dva brata. Pogreb se vrši v četrtek iz hiše žalosnosti na 6304 Carl Ave. Naj bo ranjki ohranjen blag spomin, prizadetim sorodnikom pa naše iskreno sožalje!

Iz bolnice

Mrs. Mlakar iz 829 Alhambra Rd. je bila v Grdinovi ambulanci pripeljana domov iz Glenville bolnice. Prijatelji jo lahko obiščejo.

Pokojna Mrs. Tekavčič

Ranjka Mrs. Ana Tekavčič zapušča v stari domovini tudi eno hčer, Marijo, omoženo Sam-fa.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko, celo leto\$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta\$2.75; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po računalcu: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 centa.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 6628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. FIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 6th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 124, Tue, May 27th, 1930.

Napačni junak.

Ako bi načelnik kake večje vlade sveta naredil enak govor, kot ga je imel signor Mussolini preteklo soboto, tedaj bi nemudoma postal ves svet pozoren na izgovorjene besede.

Kajti enake besede, izgovorjene od koga drugega kot od Mussolinija bi zbudile takojšno pozornost, ker državnik bi začeli misliti, da se bliža nevarnost, in da se je treba pripraviti na izvanredne dogodke.

Državniki in diplomati bi odložili vsa svoja druga dela in se posvetili samo eni nalogi: študiranju besed, katere je dotični vodja države izustil, kaj pomenijo, kakšne posledice bodo imele za nadaljno usodo sveta.

Ako bi francoski ministrski predsednik ali vodja angleške vlade ali pa nemški kancler izjavil kaj enakega, tedaj bi nastala kriza ne samo v Evropi, pač pa tudi po ostalem svetu. Mussolini je govoril o sovrastvu napram laškim sosedom, rožljaj je z orožjem, toda svet je ostal miren, in le časopisje je zabilježilo nekaj odstavkov iz govora signora Mussolinija.

In kdo vzame danes načelnika laške kraljevine resnim? Svetu je danes že vseeno, kar Mussolini izjavlja. Povedal je že toliko bedastoč, da se na nadaljna njegova izvajanja nihče več ne zmeni.

Dočim so se državniki drugih držav že naučili, da so skrajno previdni in oprezni, kadar govorijo o mednarodnih zadevah, pa se Mussolini tega še ni naučil. Kot barantač na semnju vsiljuje svetu svoj jezik, toda ostali diplomati in državniški svet se danes smeje Mussoliniju.

Mussolini je govoril indirektno o Francozih, katere je skušal ustrahovati. Bližajo se pogajanja za oblast in poslovanje na Sredozemskem morju, kjer imajo zlasti Francozi svoje interesne sfere, a bi Mussolini tako rad dobil prvo besedo. Zato je govoril in rožljaj z mečem, toda niti toliko poguma ni imel, da bi Francoze direktno omenil, dasi je vsakdo vedel, da je rožljanje naperjeno proti Franciji.

Enako indirektno je Mussolini oplazil tudi Jugoslavijo, toda le z jezikom, ker kaj drugega se širokoustni junak ne drzne. No, Jugoslaviji je vseeno kaj Mussolini govori. Samo da ostane lepo pri miru doma in se ne drzne preko meje. Znano pa mu mora biti, da se z Jugoslavijo ni šaljiti.

Zanimivo je, kako angleški listi komentirajo govor Mussolinija. Omenili so ga na obšurnem mestu. Splošno mnenje odličnih listov je, da ima Anglija preveč svojih lastnih problemov, da bi se pečala s problemi, ki ne dajo Mussoliniju počitka. Mussolini in njegov fašizem, oba bosta odnešena v kraj, kjer vlada večno spanje, in kamor končno odidejo vsi tirani tega sveta, a narodi bodo živeli naprej kot so doslej brez Mussolinija in bodo tudi v bodočnosti.

D O P I S I

Newburg, O. — Žegnanje in zgodovinski dan Hinjskih faranov! Dragi rojak in rojakinja, ali se spominjaš, ko si odhajal od svoje rojstne hiše, ko si zapustil svojega najboljšega prijatelja, svojo mater. In hotel si se ozreti še enkrat nazaj, da vidiš svojo drago vasico. Pa zaman, že jo je zagrnil domaći griček in od tedaj si jo želel videti še stokrat: "Saj bom v Ameriki samo par let, potem pa grem zopet domov, tje, kjer sem užival svoja nežna leta."

In kaj ne. Minilo je že več let. Mogoče ti tvoji dragi še žive, ali pa že v grobu spe. Leta gredo hitro naprej, tako tudi naši pionirji.

Zato je naša želja, da se snide-mo enkrat vsi skupaj kot ena družina iz vseh vasi fara Hinje, da praznujemo skupno, kot enkrat prej v starem kraju, prav po domače — žegnanje. Praznovali ga bomo 29. junija, od 12. ure naprej, na cerkvenih prostorih v Maple Heights.

K tej slavnosti ste vabljeni prav vsi. Prošeni so vsi možje, ki imajo svoje soproje iz Hinjske fare, da ji ne odreče iz enega ali drugega vzroka, da bi se lahko udeležila te edine prireditve. Kajti ta dan bodo farani s svojimi družinami skupaj vsi iz celega obširnega Clevelanda, prišli bodo celo iz drugih mest. Še nikdar prej se ni zgodilo, da bi naši farani praznovali kaj takega in mogoče se ne bo nikoli več.

Zato želimo, ko bomo enkrat vsi skupaj, da se bo vzela slika nas vseh. In tako bo ta dan zgodovinski dan Hinjskih faranov, katerega se bo spominjala še dolgo tudi naša mladina. Mnogo nas je v Clevelandu in okolici, ki se nismo videli že več let.

Zato bo ta dan nekaj krasnega, ko se bomo po dolgem času zopet sešli skupaj. Spominjali se bomo naših dragih v domovini in tudi onih, ki so padli tam na bojnem polju. Samo iz vasice Visjeec jih je padlo 13, vseh skupaj iz fare pa 42 mož in fantov.

Na ta zgodovinski dan želimo, da pogostimo vse naše goste kar se da sploh najbolje. aZto bosta nastavljena kar dva ohijčana. Jedila bodo prve vrste. Ne kuhajte doma, kar zaklenite svoj dom. In tu se boste počutili kaj doma v svoji rojstni hiši, kjer boste imeli vsega na razpolago. Vsak gost bo prejel pri vhodu en pečen štrukelj.

Tiketov in kaj enakega se ne bo imelo. Da bo naš dan še bolj vesel, smo preskrbeli Sada r kvartet. To je izvrstna godba, ki bo ugajala vsakemu. Tam na prostoru si bomo postavili toliko šotorov, kolikor je gostilen v fari. Na šotorih pa bodo napisli: Gostilna pri Klinu, gostilna pri Mraku itd.

Prošeni ste vsi oni, ki imate avtomobile, da vzamete kakega svojega rokaja seboj, če mogoče. Povabite seboj svoje sorodnike, prijatelje in znance, da se vselej z nami na ta dan. Naj ne

bo nobnega, da bi izostal, ker kaj takega za nas mogoče ne bo več. Prosimo, da se udeležite tozadevne seje, ki se bo vršila pri rojaku Vencel Trkavčiču na 3541 E. 81st St. prvo nedeljo v juniju ob 12. popoldne.

K obilni udeležbi vabimo tudi sosednje farane, da se udeležijo našega žegnanja 29. junija v Maple Heights.

Odbor.

Cleveland, O.—Miss Josephine Pajk je bila dne 21. maja slavljenka na svojem domu, k

ZAPISNIK

skupne konference zastopnikov raznih jugoslovanskih podpornih in izobraževalnih društev, katere se je vršila v Eveleth City Auditorium v nedeljo popoldne, 11. maja, 1930.

Konferenco otvori Vinc. Mikulich, tretji podpredsednik Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti, točno ob 2.30 popoldne ter pojasni zastopnikom pomen konference.

Nato je bil stavljen in sprejet predlog, da se izvoli konferenčni predsednik, podpredsednik in zapisnikar. Izvoljeni so bili sledeči: Za konferenčnega predsednika Anton Polanc iz Ely, za podpredsednika Mrs. Tilly Roberts iz Eveletha, za zapisnikarja Louis Gouze iz Eveletha.

John Movern, glavni tajnik Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti prečita nato iz poverilnic imena delegatov in delegatov raznih podpornih društev. Zastopanih je bilo 32 podpornih društev in 6 lokalnih klubov A.J.Z. v Minnesoti, in sicer iz sledečih naselbin: Aurora, Ely, Chisholm, Virginia, Gilbert, McKinley, Kitzville, Duluth, Biwabik in Eveleth.

Imena delegatov in delegatov so:

ELY: Joseph Mantel, Joseph Spreitzer, Geo. Ban, Joe Martel, Frank Jerich, John Huta, John Otrin, Anton Poljanec, Geo. Paternel, Joe Champa, Dan Bohinc, Matt Sostarich, Frank Verant, Mrs. Frank Verant, Joseph Palchar, Ignatz Fink.

AURORA: Vincence Mikulich, John C. Virant, John Roblek, Elija Smolich, Mrs. Mary Smolich, Frances Orazen, Jennie Morinsek.

BIWABIK: Math Tometz, M. Karich, Miss Zallar.

GILBERT: Anton Erchul, J. Stebe, Mrs. Helen Yurcich, Mrs. Anna Kushlan, Mrs. Frances Francesij, Jos. Korosec, Anton Kuslan, Mary Shous, Mrs. Mary Muhvich, Mrs. Mary A. Indihar, Mrs. Theresa Prosen, Miss Barbara Matekovich, Frank Bozich.

EVELETH: Frank Peterlin, Geo. Kotze, Louis Gouze, Frank Masera, Mrs. Tili Roberts, Molly Smole, Ivana Ozanich, Frances Zakrajsek, Gabrilla Masel, Mrs. Mary Shukle, John Kocevar, John Bayuk, Dominik Blatnik, Filip Fister, John Lavrich, Frank Rozinka, Joe Intihar, Anton Fritz, John Intihar.

CHISHOLM: Peter Krhin, John Sterle, Mary Verant, Frances Stonich, Karolina Baraga, Margaret Janezich, Mary Zurga, Mary Debelak, Mary Baraga, Johana Zobetz, Joe Lani, J. Mustar, Joseph Verant, John Baraga, Ivana Praznik.

VIRGINIA: Mrs. John Sterle, Mary Fortun in Mary Matkovich.

KITZVILLE: Ignatz Musich in Frank Tisher.

McKINLEY: Alojz Strabam, Math Dolensek in John Menart.

DULUTH: John Movern, Fr. Truden, Lucy Truden in Mrs. John Movern.

Sedaj pride na dnevni red vprašanje, se li proslavi letos letnica Rev. Friderik Baragovega prihoda v Združene države ali ne.

Stavljen in soglasno sprejet predlog, da se proslavi letnica prihoda našega misijonarja Rev. Friderika Barage v Združene države.

Nadalje je stavljen in sprejet predlog, da se proslava omenjene letnice vrši in obhaja kot se spodobi poklicu misijonarja in

ji je njena mati in številne prijateljice, priredile "shower party." Dobila je nebroj krasnih darov, v denarju in blagu. Nvesta je bila jako vesela lepih darov, kakor tudi velikega števila prijateljic, ki so ji iskreno čestitalo.

Mrs. Pajk se sledečim prav lepo zahvaljuje, ki so pomagale v kuhinji in sploh pri prireditvi: Mrs. Frances Cimperman, Mrs. Louise Mlakar, Mrs. Jennie Luzar, Mrs. Angela Možek, Mrs. Frances Starc.

DOLENJSKI PREGOVORI IN REKI

(V št. Lovrencu ob Temenici zapisal I. Sašelj.)

Bog je prilastil človeku pri njegovem ustvarjenju, da najlaže prestane, če spi samo tri ure na dan, kar je pa več, so si ljudje sami dodeljali.

Bolezni prihaja s senenim vozom, odhaja pa po niti (tudi po rženi bilki).

Črešnjevo cvetje in beračeva molitev ne izda dosti (ker se cvetje rado ospe, da je malo sadu, molitev je pa prisiljena).

Če v četrtek zvečer sonce za oblak dol gre, so v nedeljo blatne ceste.

Ga ni nič škoda, kot ne breje podgane.

Ga vodi, kakor Poljak medveda. (Pregovor jenastal po Poljakih, ki so vodili svoj čas ukročene medvede po deželi, s katerimi so kazali svoje umetnosti v plesih i. dr.)

Govori gosto, kakor bi orehe stresal (ja jako zgovoren).

Gre pokonci, kakor cigan v Zagrebu.

Hodi (leno), kakor bi mu črvi iz nosa kapali.

Hodi (počasi), kakor bi ga bil Bog pozabil.

Je bogat, da smrdi.

Je kar za pohoditi (uničiti). kakor breja podgana.

Je lump, da se še hudiču gnusi.

Je star, da bi kmalu numere zgrešil.

Je tak, kakor bi muho iz močnika potegnil.

Je tolika kot galeja.

Je trden in zdrav kot žebelj.

Je za vruga strašiti (tako je hudoben).

Jih ljubi (svoje otroke), bolj kakor Bog angele.

Jutri bo tako vreme, da bo vrana zijala (od vročine).

Kadar ajda neenako vzhaja, dobro obrodi.

Kadar je birma, rado dežuje.

Kadar je birma, rado grmi.

Kadar je šenica zrela, je škoda uničevati vrane, ker vzame takrat vsaka vrana po en klas šenice in ga nese v kraj, kjer se nica ne raste, da imajo za sv. hostije. Zato pa je ob žetvi šenice videti prav malo vran, ker gredo z doma (nekateri pravijo, da gredo celo v Indijo).

Tako gre, kakor bi hudimam polhe gnal!

Kakršna je pustna nedelja (glede vremena), taka bo velika nedelja.

Kriči kakor jesihar. (Pregovor je nastal po nekdanjih Čičih, ki so vozili v nekdanji Avstriji, pred nakako 45 in več leti, po vaseh kis v sodih, ali pa so ga nosili konji na hrbtu v lodricah, na vsaki strani po eno. Da so ljudje vedeli, da so prišli v vas, so kričali: Kupite jesiha, dobrega, hudega!)

Kdor veliko pije, ga kmalu zvije.

Laže kot konj.

Letos bom potegnil na jesih — (umrl. Vino potegne na jesih, se skisa, ko se pokvari).

Je dalje videl, kot do konca svojega grunta. (Kmečki človek, ki je malo bolj izobražen kakor drugi, ker je bil malo več po svetu).

Misliš, da boš visel, kakor kure na trti.

"Morda" se pravi nič vedeti. Mu strže kot votlemu jajcu. Nekateri kraje je Bog ustvaril samo za zverino (tako so pustili), pa so se ljudje usilili vanje.

Neumen kakor konj, ki stoje erka.

Ni lepšega žita, kakor šenica, ni lepšega imena, kakor je Mica.

Nisem imela toliko dote, da bi prst obvezala.

O božiču se spodobijo malo snega, pa malo belega kruha.

O kresu je tako dolg dan: Če bi jutraj kravo vodil, imaš zvečer že tele.

O sv. Juriju se ulezi v razbor: če vidiš kaj zelenega na njivi, pusti rasti, če ne vidiš, pa podorji.

Pameten mlinar ne pije vode nad kolesom.

Po božiču gre dan gori, sneg doli.

Po sv. Gregorju od vsakega vetra sneg kopni.

Potrpljenje je tista roža, ki je zasajena v božjem vrtnu, pa jo nebeši Oče porednim otrokom daje, da jih pokori:

Praznikov se vsaka podklopna cunja veseli, (ker se takrat vse posnaži in opere).

Prepelica poje: "pod podrt, pod podrt" (češ, pode je treba vse podreti, da ne bodo imeli ljudje kam žita spravljati in ga bodo morali potem puščati na njivah. Potem bodo imele prepelice zmerom dosti hrane po poljih).

Prišel je, kakor goba na solnce (začel je hirati pred smrtjo).

Ravna z njo kakor z jajcem.

Samo tam se dvakrat pove, kjer se bob melje.

Se brani kakor mačka v žakelj.

Se drži kot svete Marjete ptič.

Se drži kot Kurent v pratiki.

Se drži, kakor bi Materi božji copate požrl.

Se obira kakor mokra vrana.

Si li imela mreno na očeh, da nisi nič opazila?

Smrdi kot medmašni kozel.

Ta bo pa na sodni dan kožuhe prala (tako dolgo bo živela).

Taka je, da je treba prej popihati prah, kamor sede (toliko je vredna).

Tako laže, da se vse polomi.

Takrat sem hodila jaz še po repnem strnišču (katerega ni: takrat me še na svetu ni bilo).

Ti komedija pod loncem.

Ti si samo toliko mož, kar te krojač dela (samo po moški obleki).

Toliko moraš dati, da ne bo po parkljih (rokah) smrdelo; (ne premalo).

Vsaka šenica (zrno) ima Kriščevo podobo (ki se na njej pozna).

Pivo, s katerim so odjemalce sleparili

Atlantic City, 24. maja. Prohibicijski uradniki v tem mestu so danes sporočili zveznemu prohibicijskemu uradu, da so zadnji teden aretirali 15 lastnikov raznih prostorov, katere so obdolžili, da so prodajali alkoholno pivo.

Toda na žalost mora prohibicijski urad sedaj poročati, da so izpustili vseh 15 aretiranih, kar jim niso mogli dokazati ničesar nepostavnega. Zaplenjeno pivo so analizirali in pronašli, da je pivo bilo ali absolutno brez alkohola ali pa imelo samo pol procenta. In vendar so lastniki prostorov v finih hotelih prodajali to pivo od 25 do 50 centov kozarec. Da je pa pivo dišalo po alkoholu, so imeli lastniki navadno sod od zunaj v obliki z alkoholom da so tako sleparili žejne pive.

Pa Jože odvrne potrto: "No, to je pa lepo od žene, ki več verjame uri kot pa svojemu možu."

On je hotel nekaj ugovarjati: "Saj ni še dve ura; šele enajst je."

"Koga enajst, nikar ne ugovarjaj; dve je ura, le poglej!"

Pa Jože odvrne potrto: "No, to je pa lepo od žene, ki več verjame uri kot pa svojemu možu."

Silno suha in koščena gospa je stopila v mesnico rekoč:

"Ampak včerajšnje meso je bilo pa sama kost in koža. Moj mož kaj takega ne mara in ne more videti."

Mesar: "Čudno — kako je pa to, da je vas vzel za ženo?"

Clevelandčan je prišel na far-me in vpraša farmerja: "No, Nace, kako močna pa je že tvoja družina?"

"Če skupaj potegnemo, pretepemo vso vas."

Berač se je bližal hiši ter opazil velikega psa, ki ga je sumljivo meril s svojimi sovražnimi očmi.

"Le stopite bližje!" je dejala hišna gospodinja.

Berač: "Ali pes grize?"

Gospodinja: "Ne vem še, ker sem ga šele včeraj kupila in zato bi prav rada vedela, ali pes grize ali ne."

"Lovec: "Jutri grem na lov, bom ustrelil zajca za nedeljo."

Žena: "Saj ni treba. V nedeljo bom napravila telečjo pečenko."

Lovec: "Dobro, bom pa ustrelil tele."

Če verjamete, al' pa ne...

"Kakoršni so, tako pišejo," je rekel Kačar na konferenci v petek. Podpora! Tudi jaz se pridružujem njegovim besedam, samo da zadnji odstavek zapišem drugače: "Kakoršni so, tako pa delajo!" — To gre njemu v album s prijateljskim poklonom.

Pri ongavih so dobili nov radio. Skoro noč in dan so ga poslušali in se veselili lepih akordov, ki so priplavali po zraku. Tretji dan se pa nekaj pokvari, na aparatu ali na oddajni postaji in ona reče: "Ti, Tine, danes se pa radio ne sliši dobro."

Mož se je dobro razumel na radio (moški tako radi imponiramo s svojo znanostjo pred našimi ženicami) in je rekel: "Kaj se ne bo slabo slišalo, ko imaš pa vsa okna zaprta. Odpri okno, pa se bo slišalo orajt!"

No ja, spet so marjašali in spet je prišel on pozno domov. Žena, ki ni zatislila očesa, ker se je bala, da zaspi in ne bi slišala moža priti domov. Saj ni za zaspati v takem slučaju. Treba je porabiti ugodno priliko, da se ga "spuca" takoj, čim pride domov — da se ne pozabi do jutraj.

Torej žena ni zatislila očesa in komaj se primaje močiček v sobo, tipaje ob stenah (bal se je prižgati luč, da je ne bi zbudil) in se je ravno mislil prav potihlo vleči v posteljo, ko se naenkrat žena oglasi: "Grdoba grda, pošast nagrauzna in krava! Kar videti te ne morem!"

On je bil pa ravno precej dobre volje, ker je bil dobil pri marjašu par kvodrov, zato odvrne: "Da me ne moreš videti, praviš? Čakaj no, temu se pa lahko pomaga. Samo toliko potrpi, da prižgem luč, pa se me boš lahko nagledala."

To-le je doživel pa marjašar Jože iz Marcella Rd., ki je oni ponedeljek prišel ob dveh jutraj od marjaša.

"Sram te bodi, da prihajaš šele ob dveh domov! In čemu sploh se prideš domov, kar vse življenje presedi pri kartah!"

On je hotel nekaj ugovarjati: "Saj ni še dve ura; šele enajst je."

"Koga enajst, nikar ne ugovarjaj; dve je ura, le poglej!"

Pa Jože odvrne potrto: "No, to je pa lepo od žene, ki več verjame uri kot pa svojemu možu."

Silno suha in koščena gospa je stopila v mesnico rekoč:

"Ampak včerajšnje meso je bilo pa sama kost in koža. Moj mož kaj takega ne mara in ne more videti."

Mesar: "Čudno — kako je pa to, da je vas vzel za ženo?"

Clevelandčan je prišel na far-me in vpraša farmerja: "No, Nace, kako močna pa je že tvoja družina?"

"Če skupaj potegnemo, pretepemo vso vas."

Berač se je bližal hiši ter opazil velikega psa, ki ga je sumljivo meril s svojimi sovražnimi očmi.

"Le stopite bližje!" je dejala hišna gospodinja.

Berač: "Ali pes grize?"

Gospodinja: "Ne vem še, ker sem ga šele včeraj kupila in zato bi prav rada vedela, ali pes grize ali ne."

"Lovec: "Jutri grem na lov, bom ustrelil zajca za nedeljo."

Žena: "Saj ni treba. V nedeljo bom napravila telečjo pečenko."

Lovec: "Dobro, bom pa ustrelil tele."

Adam Milkovič

"ŠE ZAME... KRUHA..."

Nad predmestjem so ležali zamazani oblaki, ki so jih ponoči izdihali fabriški dimniki. Črne saje so ležale po razdrtih strehah delavskih domov in po blatnih cestah, ki so se razrite stiskale med razpadajočim zidovjem.

Pri Obronkovi je bilo vse v neredu. Pred napol razdrto hišo so postajali ljudje, prisluškovali, šepetali in ugibali. Kaj le bo! Kdo bi si mislil! Saj je bila Anka vendar tako poštena...

"Taka sramota!" je razsajal v hiši Peter Obronek. "Komaj smo jo poslali v svet — pa nam prinese otroka domov!"

"Jej, jej! Kaj porečejo ljudje!" je sklepala roke Obronka in se prestopala iz kota v kot. "Moj Bog, in vedno sem jo lepo učila. Joj, joj, zakaj smo jo poslali tako zgodaj v svet!..."

Tako je šlo ves dan. Otroci so se cemerili po kotih, se potepali brez kosila po predmestju, mlada Anka pa je ždela na skrinji, ihtela in tolažila malega Andrejčka, ki je v njenem naročju odpiral lačna usteca. Iz njenih oči so vrele solze, si iskale poti po licih in padale na otroka. Časih je kanila katera v odprta usteca — in lačni otrok se je nakremžil in še bolj zajokal. In v ta otrokov jok so časih materine ustne bolestone ponavljale: "Joško, Josko!..." Pa ga ni bilo. Ko je bil zaslutil, da bo njegov greh pred svetom izdan, se je zbal in odšel. Zaprl je srce, tesno ga je zaprl in zbežal daleč v tujino, da ne čuje vzdihov, da ne vidi solz, da ga ne doseže pisana beseda, ki bi mu očitala greh.

Ostala je Anka zapuščena, ob njej Andrejček, njen otrok. Ko se je ta dan zmrčilo, je zatulila v tovarni sirena. Na delo! Obronek, ki je že dolgo let hodil med sikajoče stroje je vteknil v žep kos kruha, potem pa:

"Poglej!" je pokazal hčerji roke prav pred obraz, "dvajset let, dvajset dolgih let so trpele zate. S temi žuljavimi rokami sem te oblačil, iz teh rok sem iztiskal zate kruh in ti poberi se od doma! Proč! Tu ni več strehe zate..." Hotel je zamahniti s pestjo, pa je ta hip obstal — mali Andrejček se mu je bil iz hčerkinega naročja nasmejaj in iztegnil k njemu drobne ročice. Obronku se je v prsih nekaj stisnilo in obstalo. Povesil je glavo, povesil pest in odšel...

Sredi poti je zavil vstran in obstal. Kakor spomenik je štrlel pred njim v nebo fabriški dimnik, črn in okajen do tal. Za njim je krvavelo nebo in dvoje nočnih ptic je prhutalo skozi mrak.

"Bog!" Mimo njega so hitele tihe trume onih, ki so šli z dela, med njimi pa so se prerivali novi; po črnelo zidovje jih je gohtalo vase — še in še — dokler ni med zadnjimi, sklonjen, z rokami na prsih, prestopil izhujenega praga tudi Obronek.

Pozna ura. Pošastno se vrte koleasa, sikaajo in tulijo in tulijo, med njimi pa se giblje sto in sto teles v svitu žarečih obločnic — njihovega solnca. Obronek vihti kladivo. Otira si znoj, ki mu kaplja na žareče železo, da cvrči in se kadi z njega.

Polnoči. Še pet ur! Obronek dviga, tolče, v njegovih prsih pa nekdo z drobnim prstkom rahlo trka. Obronku kane s čela kaplja, na razbeljeno železo pada in se razkadi. Obronku se zazdi, da gleda vanj nedolžni obrazek, da se dvoje ročice izteza k njemu: "Še zame, še zame... kruha..."

Obronek obstane. "Še za eno ga?" Pogleda roke. Žuljave so. V žep seže po kosu kruha in ga zaužije.

"Naprej!" zakliče nekdo. — "Kaj boš mrzlo koval?" Obronek dvigne kladivo, tolče.

Dve po polnoči. Obronek čaka. Prehitel jih je. Ko je tisti trenotek pogledal skozi odprto okno, je zunaj onstran obzidja

nekaj zajokalo. "Andrejček?" je vprašalo srce. Obronek je skretil ustni. Pogнал je hčer od doma — kaj...? In otroka je pogнал. Nedolžnega otroka! Tedaj je skozi okno pogledala Anka...

"Oče!" Obronek se je stresel. Ona! Prišla je, z otrokom je prišla... morda zadnjikrat! Kaj je storil! Ko je pogledal skozi okno, je videl brezupen, polzasenčen obraz ki je stiskal k sebi v neizmerni bolečini dvoje drobnih ročic in jih grel... Še preden je odmeknil oči, je Anka zbežala. Tiše in tiše se je čul jok malega Andrejčka iz njenega naročja, dokler ni utihnil.

"Pa ne da bi..." se je zgrabil Obronek za prsi.

"Naprej!" je ukazal sosedov glas.

Težko je kladivo. Obronek ga dvigne in bije z vso močjo, na njegovo srce pa nekdo plaho trka z drobnimi ročicami in prosi: "Še zame... še zame..." Obronek je čul ta glas; od časa do časa je švignil z očmi skozi okno — pa je ni bilo več... Na njegovo srce pa je trkal Andrejček močneje in močneje. Trkal je, dokler se ni odprlo in so vanj pogledale tiste nedolžne oči, kakor da bi v njegovem srcu iskale prostora, ker ga niso našle v srcu pravega očeta.

Obronek dviga, udarja, dviga, udarja, v njegove prsi pa se zajeza nepoznana bolečina in grize v njih, kakor v človeku, ki je storil zločin in se skesan pred Bogom in samim seboj boji za preeti skrivne duri svojega srca pred roko pravice, ki sega skozi nje vanj, da ga kaznuje za storjen greh. In takrat ga je nekdo vprašal: Človek! Pogнал si jo od doma! Pogál si njo in otroka! Nedolžnega otroka! Kaj veš, kolika je njena krivda? Morda, morda je tudi tvoje kaj vmes. Človek! Si videl v njeno srce? Si videl materino ljubezen do drobnih ročic, ki so se seproseče iztegnile tudi k tebi? Kaj si storil!?

Obronek tolče, peša in peša. Vanj se izteza dvoje tenkih ročic in dvoje mokrih očes prosi: "Še zame, še zame..."

"Anka! Andrejček!" se je iztrgalo iz njega. Ze je hotel odhiteti v noč, za njo in otrokom, ko...

"Kaj tolčete mimo železa, človek!" Obronek je vzravnal hrbtnico in se zagledal v polni obraz svojega predstojnika.

"Gospod," je rekel in roke so mu razbolele omahnile.

"Slabo vam je. Pustite!" Obronek je izpustil kladivo, se zgrabil za prsi in obstal.

Ko je odbila ura tretjo po polnoči, je hitel po blatni cesti proti domu z rokami na prsih in s sklonjeno glavo. Bog ve, ali je res odšla? Kaj je res ni več? Morda je. Vse ji bo odpustil, saj ne more drugače...

Ko je pribežal do svojega doma, je prislunil. Nič. Nobenega joka ni čuti. Morda spi! Zazvenelo je okno in ključ je zapel v vratih.

"Kaj ti je?" se je prestrašila Obronka. "Kaj si...?"

"Kje je Anka? Kje je otrok?" "Saj ju ni več. Ne jezi se vendar," ga je v strahu tolažila ona.

"Ni ju? Nič več ju ni?" je r bolečino iztrgal.

"Peter! Moj Bog!" Mati je zajokala in ž njo prebujeni otroci po slamatih ležiščih. Obronek pa se je zgrabil za prsi in zbežal v noč.

Taval je mimo zastriht oken, kjer so se užigale luči in vstajale žene, da postrežejo možem, ki se vrnejo, in tistim, ki se odpravljajo. Begal je po blatnih cestah in od povsod je gledalo vanj dvoje pregnanih nedolžnih očes in se iztegovalo k njemu dvoje drobnih ročic...

"Andrejček, Andrejček," je ponavljal vso pot, "še zate, da, še zate..."

Obstal je. V mračnem svitu je zagledal žensko. Bežala je preko kupov gramoza in prsti... Ona! Bila je že blizu — ženska je obstala. Ko pa je spoznala v senci svojega očeta, je krčevito privila dete k sebi in plaho bežala.

"Anka!" V njegovih očeh je zagorela luč.

Anki je zastala noga.

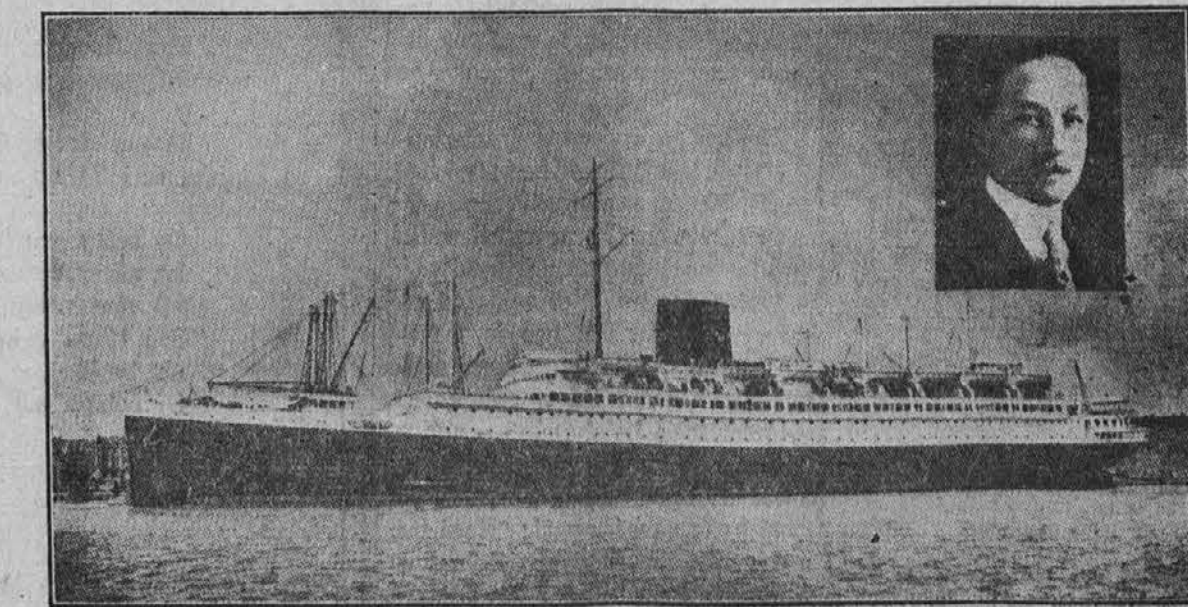
"Oče!" Padla je na kolena in nad otrokom proseče sklenila roke.

Polijski načelnik newyorške policije Grover A. Whalen, ki se je odpovedal svoji službi in stopil v službo veletrgovine Wanemakers v New Yorku kot manager, kjer bo njegova plača \$100,000 na leto.

Novi policijski načelnik v New Yorku, Edward P. Mulrooney, ki je postal naslednik Grovera A. Whalena. Novi policijski načelnik se je povzpelo od stopnje od navadnega policista, katerega je bil sprejel v službo še pokojni Roosevelt. Letna plača newyorškega policijskega načelnika je \$10,000.

V newyorško pristanišče je dospel novi parnik Lafayette, ki odpluje v Havre 31. maja. Parnik je dolg 600 čevljev, in 84 širok in ima prostornine 25,500 ton. Lafayette ima prostora za 591 potnikov v kabinah, 334 turistov in 142 potnikov v 3. razredu. Oprema parnika je najmodernejša in se zlasti 3. in turistovski razred ne da primirjati z nobenim drugim parnikom.

Oče je prihrpel do nje in razprostrl roke.

"Pojdi domov, Anka," ji je odpustil, "saj ne morem drugače..."

Andrejček se je prebudil, se oklenil potnega materinega vratu in spet sladko zatisnil oči...

Stara ženska proti prohibiciji

Pittsburgh, Pa., 25. maja. Mrs. Elizabeth Knapp, ki je doživela že 96 rojstnih dni, je danes izjavila, da je prohibicija največja neumnost, katero so mogle upeljati Zedinjene države. Ona je bila celo življenje in je dočkala lepo starost. Poleg tega je izjavila, da so kratka darila o. k., samo včasih so prekratka, in da današnja mladina ni tako hudobna, kot jo želijo naslikati suhači.

Washington, 25. maja. Metodistovski škof James Cannon Jr. se bo moral zagovarjati pred senatnim preiskovalnim odborom radi svoje aktivnosti v prid suhačev. Poklican je bil, da pride v Washington 3. junija. Povedati bo moral, kako je uporabil \$65,000, katere je dobil od nekega protestanta v New Yorku za kampanjo proti Smithu.

* Na Rumunskem je zgubilo 60 oseb življenje radi silne povodnji.

* Sedež na newyorški borzi je bil prodan za \$455,000.

MALI OGLASI**Lot najrodaj**

v West Parku, v slovenski naselbini. Lot meri 60x140. Se prodaja za \$350.00 v gotovini ali zamenja za kak avtomobil. Vprašajte na 1167 Norwood Rd. (125)

Ledenice

iz kovine, tri vrata, najnovejše, po \$28.50. Plačajte nekaj dolarjev takoj, ostanek v desetih mesecih. Pripeljemo povsod v Clevelandu. Zastopnik se oglasi, ako telefonirate Clearwater 4480 ali pišite na West Park Ice & Fuel Co., 13951 Lorain Ave.

Naprodaj

trgovina z delikatesami, jako dober promet, tedenski prejemki nad \$350.00. Oprema vredna \$1,500. Izvrstno blago, lahko se prepričate. Se prodaja radi bolezn lastnika. Piersons Delicatessen Shoppe, 1742 Crawford Rd. (125)

Naznanilo

Članicam dr. Danica št. 11 S. D. Z. se naznanja, da smo zgubili iz naše srede sestro Ano Tekavčič, 1434 E. 41st St. Pogreb se vrši v sredo jutraj v cerkev sv. Vida. Članice so vabljeni, da se udeležijo pogreba. Tajnica.

Rad bi zvedel

za naslov mojega bratranca Anton Keber. Pred dvema letoma se je nahajal v Aurora, Colo. Prosim, ako kdo rojakov ve za njegov sedanji naslov, da mi sporoči, če pa sam bere te vrstice, prosim, da se zglaš, ker mu imam sporočiti važne novice iz stare domovine. Frank Rebol, 1028 E. 70th St., Cleveland, O.

Kdo ve

kje se nahajata Stefan in Anton Medves, doma iz zasedenega ozemlja? Svoječasno sta živela v Clevelandu in se mogoče nahajata tudi sedaj v Clevelandu. Kdor zna za njiju naslov, naj ga blagovoli naznaniti: John L. Mihelich Co., 6419 St. Clair Ave., v S. N. Domu. Ako pa sama čitata te vrstice, pa naj se javita na dani naslov. (126)

Stanovanje

se odda, hiša sama za sebe, 6 sob, elektrika in velika klet. Cena \$22.00 na mesec. Pozve se na 6414 St. Clair Ave. (May 27. 29. 31.)

Išče

službo za hišno delo, ali da bi otroke varovala. 977 E. 74th St. (125)

Naprodaj

zlatarna, oprema vredna \$1000, zaloga \$5,500, rent \$75 na mesec, prostor trgovine 30x60, tedenski prejemki \$260. Se prodaja za \$3,000, ker gre lastnik v Evropo. Vsakdo se lahko oprime te izvrstne prilike. Zlatarna, 11796 Detroit Ave., Lakewood. (125)

Stanovanje

6 sob se da v najem. Kopališče, klet in podstrešje. 6402 Varian Ave. (124)

Išče se

slovenski zastopnik za prodajo radio aparatov in pralnih strojev. Pogojna plača in provizija. Oglasite se pri Krist Mandel, 15702 Waterloo Rd. (125)

PRIPOROČILO!

Čenjenemu občinstvu naznanjam, da izdelujem furnere in vsa dela, spadajoča v kleparsko obrt. Se priporočam.

Jerry Glavač

1052 Addison Rd.
Henderson 5779

Dress Suit Rental Co.

235 The Old Arcade
Cleveland, O.
Main 5856

POSUJEMO
FULL DRESS, TUXEDO, FROCKS

Geo. H. Schwane, mgr.

Physio-Therapy Institute

"22 letna zdravniška služba
clevelandskim ženskam"

Znanstvena masaža, kopališča, solnčna svetloba in kolonijalno zdravljenje.

Anna Jansen Cordon L. L. P.
6007 Euclid Ave., room 416,
Euclid — 61st Street Bldg.
Henderson 0895

THISTLE DOWN

"Clevelandsko milijondolar-sko dirkališče."

Se odpre 28. maja

Dirke 28 dni

Prva dirka ob 2:15 pop.
Sedem dirk na dan.

Posebnosti ob sobotah.

Ohijska "Kentucky Derby"

"Cleveland Derby"

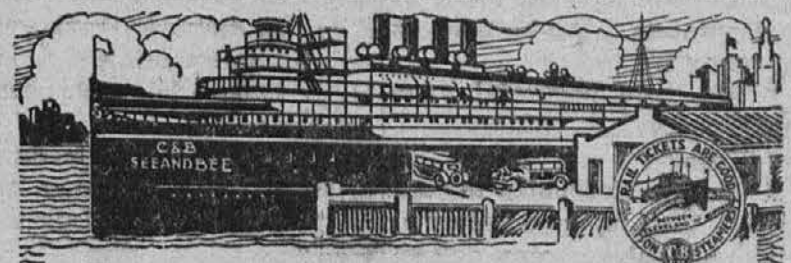
v soboto 7. junija

Nagrada \$15,000.

V tekmi bodo najboljši konji.

Opozorilo!

Tem potom se vas opozarja, da si prihranite nedeljo 8. junija prosto, ker vas bodo tisto nedeljo povabili St. Clair Merchants' Improvement Association na njih letni izlet v Cedar Point. Podrobneje o tem bomo še poročali.

TRAVEL VIA LAKE ERIE

to Niagara Falls, Eastern and Canadian Points
LET THE C & B LINE be your host for a delightful, refreshing night's trip between Cleveland and Buffalo or to Pt. Stanley, Can. Travel while you sleep. Avoid miles and miles of congested roadways via these short routes to Canada and the East. Every comfort and courtesy of a modern hotel await you. Autos carried.

Cleveland—Buffalo Division
Steamers each way, every night, leaving at 9:00 p. m., arriving at 7:30 a. m. (E. S. T.) April 15th to November 15th.
Fare, \$5.00 one way; \$8.50 Round Trip. Auto Rate \$6.50 up.

Cleveland—Port Stanley, Canadian Division
Steamer leaves Cleveland midnight, arriving Port Stanley 6:00 a. m. Returning leaves there 4:30 p. m., arriving Cleveland 9:30 p. m. June 20th to September 6th.
Fare \$3.00 one way; \$5.00 round trip. Auto Rate \$4.50 and up.

Write for free folder and Auto Rate. Ask for details on C & B Line. Triangle, Circle and All Expense Tour, also 1930 Cruise de Luxe to Chicago via South St. Mary.

THE CLEVELAND AND BUFFALO TRAMWAY COMPANY
E. 9th Street Pier Cleveland, O.

SAVE A DAY THE C & B WAY

SAMO ZA EN LAS

Episla GABARIOU

KA "Ameriško Domovino"
A. BABEC.

"Nato naju je pismo njenega moža zbudilo iz najinih sanj.

"Grofica je naredila edino napako v vsem svojem življenju: ostala je v Parizu tri tedne dlje, kakor bi smela in kakor je bilo med njima dogovorjeno; njen nestrpnji soprog ji je zagrozil, da pride po njo, če se takoj ne vrne.

"Jaz moram nemudoma nazaj v Valpinson," je rekla, 'kajti za vse na svetu nočem izgubiti svojega dobrega slovesa. Da si ohranim svoje dobro ime, sem pripravljena žrtvovati svoje življenje, tvoje življenje in življenje svoje hčerke.'

"To se je zgodilo — ah, ta dan mi bo ostal v neizbrisnem spominu! — dne 12. oktobra.

"Jaz ne prestanem več kot mesec dni, mi je rekla, 'ne da bi te videla. Danes čez mesec dni, to je 12. novembra, natančno ob treh, pridi v rošepomirski gozd k razpotju. Tam te počakam.'

"In odšla je iz Pariza. Jaz sem bil v tako čudnem deliriju, da skoraj nisem čutil muk slovesa. Misel, da sem ljubljen od take ženske, me je delala ponosnega, in ni dvoma, da me je obvarovala tudi pred marsikatero neumnostjo.

"Hočem, da bo ponosna name, sem si dejal, osramočen, ker pri svojih letih nisem nič drugega, kakor sin bogatega očeta.

"Medtem se je počasi približeval dan, ki ga je določila grofica. Šel sem v Boiskoran, in določena dne, ob določeni uri, sem bil na omenjenem razpotju v gozdu. Prostor, ki ga je grofica določila za sestanek, je bil zelo zaraščen. Vreme je bilo za ta letni čas dokaj mrzlo in vetrovno. Ponoči je zapadel sneg in vse steze so bile bele. Nekoliko dalje proč sem opazil grofico, ki je razburjena hodila sem in tja. V treh minutah sem bil pri njej. Ona mi ni ponudila roke, temveč me suho vprašala:

"Kdaj si prispel v Boiskoran?"

"Snoči."

"Kako si otročiji!" je rekla in ježno zacepetala z nogo. "Snoči? In pod kakšno pretvezo?"

"Meni vendar ni treba pretveze, če hočem obiskati svojega strica."

"In kaj se on ni začudil, ko si se pojavil zdaj, v tem letnem času, kakor bi bil padel iz oblakov?"

"I, nu, nekoliko je bil res začuden, sem rekel, ker nisem bil zmožen pretvarjati nisem.

"Njena nevolja je očitno naraščala."

"In kako si prišel sem?" je spet vprašala. 'Ali si vedel za to razpotje?"

"Ne, toda povprašal sem zanj."

"Koga?"

"Nekega služabnika mojega strica. Toda njegova informacija je bila tako netočna, da sem izgrešil pot."

"Ona me je pogledala z grenkim, ironičnim usmevom na ustnih.

"In vse to, meni, je kar tako enostavno? Ali res misliš, da se bo ljudem zdelo samo po sebi razumljivo, da si kar naenkrat padel kakor bomba v Boskoran, nato pa se takoj napotil na to razpotje? Kdo ve, če ti ni kdo sledil? Kdo ve, če ni za enim teh dreves dvoje prežečih oči, ki naju opazujejo?"

"In ko je pogledala naokoli z vsemi znaki resničnega strahu, sem jaz rekel:

"Toda česa se bojiš? Ali nisi jaz tu?"

"Jaz se ne bojim ničesar na svetu, razumem? Ničesar na svetu razen tega, da bi me kdo osu-

mil, kajti nikakor nočem biti kompromitirana. Priznavam, da želim imeti ljubimca. Toda nikakor pa nočem, da bi se to izvedelo. Meni ni izbire med mojim slovesom in mojim življenjem. Če bi imela biti tukaj od koga presenečena, bi rajša videla, da je to moj mož, kakor pa tujec. Jaz ne ljubim grofa in mu nikoli ne odpustim, ker me je poročil, toda on je rešil čast mojega očeta, in zdaj sem jaz dolžna ohraniti in obvarovati nemodaževano njegovo čast. On je moj mož in oče mojega otroka. Jaz nosim njegovo ime in hočem, da je to ime spoštovano. Ne, Jakob, jaz ne ljubim grofa, temveč ljubim tebe. Toda zapomni si, da med njim in teboj, se ne bi niti trenotka pomišljala in da bi s smehljajem na ustnih žrtvovala tvoje življenje in tvojo čast, če bi s tem mogla odvrtiti senco sumničnega od njega."

"Jaz sem ji hotel pravkar odgovoriti, toda ona je dejala:

"Niti besede več! Vsaka minuta, ki jo prebijaš tu, povečuje nevarnost. Kakšno pretvezo boš navedel za svoj nenadni prihod v Boiskoran?"

"Tega še ne vem," sem odgovoril.

"Treba je, da si izposodiš denar od svojega strica, da poplačaš svoje dolgovce. On se bo nemara jezil, pa nič zato; to bo vsaj nekoliko pojasnilo tvoje nenadno potovanje sem v mesecu novembu. Zbogom!"

"Jaz sem osupel zaklical:

"Kaj, ali ne želiš, da te spet vidim, vsaj od daleč?"

"Tekom tega tvojega obiska bi bilo to zelo nes pametno. Toda čakaj. Ostani v Boiskoranu do nedelje. Tvoj stric hodi redno ob nedeljah k veliki maši; pojdi z njim. Toda bodi previden in obvladuj se. Zdaj pa se morava ločiti. V Parizu boš dobil od mene pismo."

Jakob je zdaj umolknil, da vidi, kakšen vtis je napravilo njegovo pripovedovanje na gospoda Magloire-a. Toda odvetnik je ostal mrk in molčec. Jakob je vzdihnil in nadaljeval:

"Vse te podrobnosti vam pripovedujem, Magloire, ker hočem da izveste, kakšne vrste ženska je grofica, da vam bo razumljivo njeno obnašanje. Tako sem tudi jaz dejal:

"Ta ženska je v resnici nadnaravna žena!"

"Kakor se je zdelo, je bila prihodnjjo nedeljo zadovoljna z mojim obnašanjem v cerkvi, kajti zdelo se mi je, da je nekoliko zardela, ko sem se ji priklonil. Ubogal sem jo pa tudi v drugih stvareh. Poprosil sem svojega strica za šesttisoč frankov, katere mi je smehljaje dal, kajti bil je velikodušen mož, obenem pa rekel:

"Aha, zdelo se mi je, da nisi prišel v Boiskoran samo zato, da bi raziskoval rošepomirski gozd."

"Ko sem dospel v Pariz, me je tam že čakalo njeno pismo. V tem pismu ni bilo ničesar drugega kot ponovitev onega, kar mi je povedala takrat na gozdnem razpotju. Temu pismu so sledila še nadaljna, in ona me je prosila, naj ta pisma, ki so bila na vogalih zaznamovana s številkami, hranim.

"Prvikrat, ko sem jo videl, sem jo vprašal:

"Kaj pa pomenijo tiste številke?"

"Moj ljubi Jakob," je odvrnila, 'ženska mora vedno vedeti, koliko pisem je pisala svojemu ljubimcu. Do danes si moral prejeti devet mojih pisem."

"To je bilo v maju, leta 1867, v Rochefortu, kamor je šla k slovesnosti splavljenja nove fre-

gate in kamor sem ji sledil tudi jaz, da sem mogel prebiti nekaj ur v njeni družbi. Ona me je ob tej priliki spomnila, da se bliža mesec september, mesec njene svobode. Ali naj se še izpostavlja nevarnosti, da bi hodila v Fontainebleau? Kaj ko bi kupil hišo v kakem mirnem okraju Pariza?"

"Vsaka njena želja je bila meni povelje. In dobrota mojega strica ni poznala mej. Kupil sem hišo."

Zdaj se je Magloireu posvetilo v glavi. Razburjeno je vprašal:

"Ah, vi ste kupili v Parizu hišo?"

"Da, lepo hišo z velikim vrtom v Vinski ulici."

"In jo še vedno lastujete?"

"Da."

"Seveda imate tudi tozadevne lastninske listine?"

Jakob je bil v zadregi.

"Vidite, spet je usoda proti meni. S to hišo je združena posebna zgodba."

Obraz sauvaterrskega odvetnika je potemnel:

"Oh," je vzkliknil, "zgodba?"

"Bil sem komaj dobro polnolen, ko sem hotel kupiti to hišo," je rekel Jakob. "Bal sem se neprilik z očetom. Z eno besedo, hotel sem biti čist in ponosen, kakor je bila grofica. Zato sem naprosil nekega svojega angleškega prijatelja, Sir Francis Burnetta, naj jo on kupi v svojem imenu. On je bil s tem zadovoljen ter je storil, kakor sem želel, nakar mi je pa izročil listine, v katerih je bilo črno na belu, da sem jaz polnomočni gospodar hiše."

"Potemtakem —"

"Čakajte. Teh listin nisem vzel na dom svojega očeta, temveč sem jih zaprl v predal pisalne mize v Vinski ulici. Ko je izbruhnila vojna, sem pozabil nanje. Pariz sem zapustil, preden so ga začeli Nemci oblegati, ker mi je bilo izročeno poveljstvo nad stotnjo dobrovoljcev. Tekom dveh obleganj so se zaporedno nastanili v moji hiši narodni gardisti, bojovníki Komune in vojniki redne vojske. Ko sem prispel nazaj, sem našel vse zidovje preluknjano od krogel, pohištvo je izginilo in z njim tudi omenjene listine."

"In Sir Francis Burnett?"

"On je odšel iz Francije pričetkom nemške invazije in ne vem, kaj je postalo iz njega. Dva njegova prijatelja v Angliji, katerima sem pisal glede njega, sta mi odgovorila, — eden, da je Burnett najbrž v Avstraliji, drugi, da je umrl."

"In niste storili nobenih drugih korakov, da bi si zagotovili lastninsko pravico do one hiše ki je legalno vaša?"

"Ne, dozda še nobenih."

"Torej vi mislite reči, da je v Parizu hiša, ki nima lastnika, ki je od vseh pozabljena in za katero ne vedo niti iztirjevalci davkov?"

"O, prosim, oprostite! Davki so bili vedno redno odplačani in vsa sosesčina ve, da sem jaz lastnik hiše. Nehote sem namreč prevzel osebnost svojega angleškega prijatelja. Vsem svojim sosedom, malim trgovcem in branjcem, kakor tudi svojem vrtnarju, ki sem ga imel, sem poznal pod imenom Sir Francis Burnett."

Gospod Magloire je zmajal z glavo, kakor da ni še popolnoma uverjen, nato pa je rekel:

"Torej hočete reči, da je bila grofica pri vas v tej hiši?"

"Več ko petdesetkrat v treh letih."

"Potemtakem mora biti tam poznana?"

"Ne."

"Ampak —"

"Pariz ni kakor Sauveterre, moj dragi prijatelj, in ljudje se tam ne brigajo za svoje sosedo, kakor tu. Vinska ulica je dokaj samotna ulica in grofica je vedno z največjo previdnostjo in diskretnostjo prihajala tja."

(Dalje prihodnjič)

OVČAR MARKO

Janez Jalen

Med ozimino se je črnilo čimdalje več nanovo preoranih njiv. Ob njih je že zelenela trava na mejah.

V grmovju so se sklicavali strnadi. V drevju so peli ptiči. Kakor z ženitovanjskega plesa, kjer sta najglasnejša škant in klarinet, je donelo z lip in jese nov ob stagnah.

Nad Pečm pa se je pepeljavalo troje sokolov, ki so z rezkami žvižgi sekali v delo in petje pod sabo.

Podlipniku se je obraz pomračil: "Če mi le Primožev ne bo preveč zapasel, da se ne bodo ob svetem Klemenu drugi meni smejali."

Zaokrenil je nekako s skrbjo obraz proti Reber. Na Krniškem robu je stal možiki, katerega je prepoznal za Marka. In Volkuna je imel s sabo. Opazoval je s polja, kako je Marko prehodil vso Reber in kako se je najdlje pomudil na Poljanah in v Logu: "Če za travo stikuje, ima dokaj krvi starega Jerneja v sebi."

Znova se je Podlipnik nasmehnil. Domislil se je, kako bo v jeseni, če bo Marko dobro prepasel Jarce.

"Da bi jih le za silo. Nagajali mu bodo, kar mu bodo mogli, posebno Rotijin Tevž. In drugi mu bodo, zato mu bodo, da bi meni dali pod nos. E, bomo že videli, saj bo imel Volkuna s sabo. Le kaj išče sedaj v Reber? Če ni šel iz same baharije postopat," se je v negotovosti vznemirjal Podlipnik.

Zvečer pa, ko mu je Marko prišel povedat, da v zatišnih dolincah in ob vodi trava že raste in da drugi dan že lahko žene na pašo, ga je potapljaj po rami: "Kar vseh si mi, Marko."

In spet je v nasmehu podrhtel levi kot njegovih ust.

Pa Marko drugi dan ni gnal tropa na Reber. Podlipnik ni hotel: Seveda! Da bi mu oponešili, kako nima nič več poklasti jarcem. Izjedi, ki so padale iz parn konjem v korita, je nosil Miha v ovčjak. In poljsko listje iz listjaka je pelo. Se bo že pretolkla drobnica čez praznike. Saj ni stiskal zanjo soli v pesti. Dovolj jo je pripeljal jeseni iz Trsta.

Ovce, ki so jagnjetile, so pri Podlipniku vedno posebej pripirali in jih krmili z otavo.

"Bo že, eh!"

In čez praznike vendar ne more pognati Marka v Reber, ko ne bo vse poletje slišal božje besede.

"Saj nisem lutrš vere."

Za Veliko noč je zlezal tudi Jernej izza peči. Poklical je k sebi Volkuna, mu otipal bodico za bodico na gradanici okrog vratu, mu jo skušal odpeti, pa ni imel v prstih več toliko moči, da bi bil stisnil kaljeno jeklo. "Marko, odpni Volkunu gradanico; nabrusiti jo morava. Če ne moreš z roko, vzemi klešče."

Vso moč, kar jo je imel, je nape Marko, preden je vzel psu železje izza vratu. In v roko se je zbodol.

Bodico za bodico sta nabrusila; vseh šestinšestdeset; po tri so štrlele iz vsakega člena.

"Preklicano bo zmeknil volk, če hlastne Volkuna za vrat."

Nabrusila sta tudi sekirico na dobevnici. In oča mu je razložil in pokazal, kolikor je pač mogel, kako prebiješ z robevnic — pastirsko helebard — volku črepinjo in kako ga odrineš od cebe. Se medveda se ubraniš, če znaš prav zamahovati: "Pazi pa vedno, da ne dobiš pritlehnega okovanja v trebuh. Zato odskoči kakor maček vselej, kadar boš usekal."

Vesel je odšel Marko iz nizke hiše. Postavil je med drevje na vrtu tesarski stol in ga je napadal, da so treske letele od nje-

ga, tako dolgo, da se je ves uznajil in nadražil Volkuna, da se je zakadil v lesenega volka.

V podstrešje je poslal Jernej Marka po brezovo krevlevo, katero je moral vprico njega na prvo roko obtesati. Nato mu je ukazal stopiti nanjo. Zarisal je okrog noge in se lotil izrezavanja, da bo Marko čim prej mogel obuti cikle kljunače.

In vitre je moral nesti namak v močilo.

Za klobučevino je pa že več let sam zase hranil obnošen kastorec.

Ni gnal Marko tropa v Reber, pač pa so na Veliki četrtek prebijali pri Podlipniku jarcem useša. Seveda Marko je bil zraven.

Odrasli so večinoma imeli v desno uho vsekano krniško znamenje — kolobar in črto zraven. Nekaj jih je pa Podlipnik čez zimo prikupil, da pleme ne posnetjavi. Tem so izrezali iz ušes prejšnje znamenje in vsekali krniško.

Dve ovci sta bili s koroške strani, kakor sta tudi dve Podlipnikovovi ostali za Stolum. Tem sel Jožu in Mihi in Marku in se-

vsekal še krniško. Morda se za mena letos izravna.

Jagnjeta pa je Marko drugo za drugim pritiral k t n a l i c i. Otožno, kakor bi se bala bolečine, so bleketala. In matere ovce, okrog vimen okrvavljene, so preplašene tekale po dvoru, kakor bi hotel skriti svoje ljubljence.

Podlipnik je hodil med drobnico in jo ogledoval, prijel tu, prijel tam in spet mu je v levem kotu drgetal hudomušen nasme: "Je pastirska kri v Marku, je."

In glasno ga je pohvalil: "Dovolj dobro se obračša, Marko." Krničani so se pa Podlipniku hudomušno smejali. Še niso poznali njegove namere: "Preklicano se bo Cena urezal, če misli, da bo Jernej še mogel gnati čez Vrh. Izza peči k peči je res prišel, naprej pa ne pojde več daleč."

"Kar bo on še trave potlačil, je še od vimenaga jagnje več ne napase."

Cena je vedel, kaj mislijo in jim je privoščil zmoto. Najrajši bi bil prelomil post in prinesel Jožu in Mihi in Marku in se-

bi jesti in piti:

"Se ne spodobí, saj nismo lu-trš."

Okrog vogla se je prismukal Rotijin Matevž:

"Lepo živino imate, Podlipnik, lepo."

"Ti je všeč?"

"Mi je. Kar rad bi jo pasel."

"Ko nimaš psa."

"Pes bi se že dobil."

"Pa mora biti tak, kot je Volkun, ko si sam preveč boječ."

"Volkun? Seveda, dober pes je. Marko, daj, prodaj mi ga."

"Kaj misliš, da bomo pri nas s tesarskim stolom pasli?"

"Kdo neki bo pasel pri vas?"

"Če drugi ne bo mogel, bo pa Manica."

Podlipnik se je zasmel Markovi nagajivosti: "Vidiš, Tevž, boš moral le še za tretjineka ostati, dokler si ne odrediš psa."

"Tretjinjenje bo prav za nazadnje." Jezen je odšel z dvora in se na tihem rotíl, da bo Podlipniku še dobro žal, da ga je vprico Marka kakor otroka zavrnul.

(Dalje prihodnjič.)

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srcem naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nepričakovana smrt nanaglooma pretrgala nit življenja moji ljubljeni soprog in naši dragi materi

ANNI JARC

(rojena Slana)

Pokojna je umrla 22. aprila, v starosti 44 let; rojena je bila leta 1885, v Ameriki je bivala 37 let. Položena je bila k večnemu počitku 25. aprila, 1930 na Calvary pokopališče. Naša dolžnost je, da se najlepše zahvalimo Rev. B. J. Ponikvarju za spremstvo iz hiše v cerkev in na pokopališče in za opravljene cerkvene obrede in za ganljiv govor v cerkvi.

Lepa hvala vsem, ki so jo prišli pokropiti, ko je ležala na mrtvaškem odru in vsem, ki so čuli ob krsti ranjke ter se udeležili pogreba in jo spremili k večnemu počitku.

Najlepša hvala vsem darovalcem krasnih vencev, ki so ji krasili krsto v zadnji pozdrav, in sicer od: Bratov in družine, sestre in družine, družina Mole, družina Habjan, družina Jeršin, Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek, Joseph in Victor Jarc, družina Brodnik, Frank Laurich (Varian Ave.), družina Jack Mauser, Mr. in Mrs. A. Kremžar, Mr. in Mrs. Raynee, Mr. in Mrs. J. Slapar Jr., družina Rudy Božeglav, družina Matt Debelak, družina Martin Sorn, Mr. Frank Leskovec, družina Grebenc, Mrs. Mary Grdina, Julia's Flower Shoppe, J. Ogrin, L. Svete, S. Vokach, F. Gmeiner, J. Kovach, J. Svete, J. Costello, J. Sintic, Employees of the Foote-Burt Co., Employees of Green-Haas & Swartz.

Prav lepo se zahvaljujemo vsem, ki so darovali za sv. maše: Družina Kmet, Mrs. Mary Dejak, Mrs. Mary Laurič, družina Zupančič, Anton Grdina in družina, Mr. in Mrs. J. Novak Mr. F. Grčar, Mrs. Mihelčič, družina Suštaršič, družina Laušin, družina Slapar Sr., družina Klopčič, družina Suhadolnik. Ravno tako lepa hvala Rev. Father L. Virant iz Lorain, O., za darovano sv. mašo.

Iskrena hvala vsem onim, ki so nam dali svoje avtomobile pri pogrebu brezplačno na razpolago: Mr. A. Slana, Mr. A. Dejak, Mr. V. Molle, Mr. J. Menart, Mr. J. Ahlin, Mr. J. Kodrich, Mr. F. Azman, Mr. Kovačič, Mr. Kmett in Mr. J. Smolle.

Lepa hvala nosilcem krste: Mr. J. Smolle, Mr. M. Križman, Mr. Anton Anžlovar, Mr. J. Laušin, Mr. J. Germ, Mr. J. Mavsar.

Prav lepa hvala pogrebnemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za krasno urejeni pogreb in ga v enakih slučajih toplo priporočamo.

Ti pa, draga in nepozabljena soproga in blaga mati, počivaj v miru in lahka naj Ti bo ameriška zemlja. Blago ranjko priporočamo v molitev.

Oj težka pot, oj tužna pot,
ko od srca, srce se loči.
Mi spremljamo Te žalujoči
Saj ti na veke greš od nas.
Ne bo Te več nazaj med nas.
Oj solzna pot, oj tužna pot.

Ti v kraje romaš nam neznane,
odkoder več vrtnice ni...
Slovo nam bridke seka rane,
Solze rosijo nam oči.
Oj z Bogom, mamica nam Ti.
Raj živaj zdaj nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

Andrew Jarc, soprog.
Andrew, Edward, Arthur, sinovi.
Anna (omožena) Trennel, hči

Cleveland, O., 26. maja, 1930.